

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

86. Quænam temporis intercapedo habenda sit inter vnam, & alteram
Communionem, vt infirmus possit communicare non ieiunus? Et notatur,
quod si quis proximè ante medium noctis cœnauit in Dominica ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

num. 10 amicissimus ac pariter doctissimus noster P. D. Andreas Castaldus in sua praxi carem. lib. 4. sect. 14. cap. 8. num. 5. cum aliis. Syluius verò in 3. part. quæst. 80. art. 9. putat post septem dies posse ægrotum iterum sumere viaticum.

2. Ego autem puto sex dies sufficere, nixus auctoritate Tabienæ per. communicare, num. 48. Armill. num. 18. Zambrani in decis. cas. conse. tempore mortis, cap. 3. dub. 5. num. 4. Possuini de eff. Cur. c. 8. num. 21. Filluc. tom. 4. cap. 8. num. 238. 1. & fauet huic sententiæ Ioan. Maior. in 4. sentent. dist. 9. q. 3. ad 5. quæst. 32.

RESOL. LXXXVI.

Quenam temporis intercapedo habenda sit inter vnam & alteram Communionem, ut infirmus possit communicare non ieiunus?

Et notatur, quod si quis proximè ante medium noctis cenauit in Dominica incidente in vigilia Natiuitatis Domini, possit statim post medium noctis sacrificare, & communicare?

Deinde licet deceat aliquo tempore post sacram communionem à cibo, & potu abstinere, tamen ad id nemo tenetur sub mortali, & ideo potest quis statim sine graui culpa de Sacrificiis ad prandium accedere? Ex p. 3. tr. 4. ref. 44.

Quæ hic est Ref. antecedens, & in Ref. seq. & supra in Ref. 77. §. 2. Inter principium & medium, à vers. Deinde, & in alio §. & vers. eius not. & in to. 1. tr. 7. Ref. 57. §. ult.

§. 1. In resol. 77. tract. de celebr. Missarum, dixi sufficere sex dies, sed. plus addit Paulus Layman in Theol. mor. lib. 5. tract. 4. cap. 6. num. 20. vbi sic asserit. Eucharistia ob mortis periculum si sumpta sit à non ieiunio, posse ita accipi saltem post sex dierum intervallum, docent aliqui: quinimò existimo ob iustam causam, pnta, si aliquis assuetus frequenter communicare, aut sacrificare propter deuotionem, ac desiderium, difficile abstinere, permitti ipsi posse, vt altero statim die iterum sacram Eucharistiam è manu Sacerdotis accipiat non ieiunus, dummodo mortis periculum instare videatur. Ita Layman. Sed post hæc scripta inueni Ludouicum de S. Iuan in sum. tom. 1. quæst. 7. art. 10. diff. 4. de sacram. Euchar. sic asserere. [Siendo yo Prelado daua à los enfermos de la Viñuierdad de Alcalá se sabia, y lo aprobauan, sino el Padre Vasquez.] Ita ille, vbi etiam notat dictum Gabrielem Vasquez tandem in hanc descendisse sententiam, quod est valde notandum contra illos, qui dixi auctoritate Vasquez negant viaticum sæpius dandum infirmis.

2. Notandum est etiam cum Henriquez lib. 8. cap. 4. in glossa littera V. quod si quis proximè ante medium noctis cenauit in Dominica, incidente in vigilia Natiuitatis Domini, posse statim post medium noctis sacrificare, & communicare. Deinde licet deceat aliquo tempore post sacram communionem à cibo, & potu abstinere, tamen ad id nemo tenetur sub mortali, & ideo potest quis statim sine graui culpa, de sacrificiis ad prandium accedere, vt docent Villalob. in sum. tom. 1. tract. 7. diff. 39. num. 5. Sotus in 4. dist. 12. quæst. 1. art. 8. Valent. tom. 4. diff. 6. quæst. 8. punct. 3. ver. postremò, & alij.

RESOL. LXXXVII.

An infirmus non ieiunus, qui sumpsit Viaticum possit illud iterum sumere sequenti die?

Sed si aliquis curiosus inquirat, quot dies debeat superviuere infirmus, vt possit sumptum iam Viatico, iterum communicare, vt vult Rituale? Ex part. 9. tr. 9. & Misc. 4. Ref. 48. alias 47.

§. 1. Affirmatiuè respondet Castrus Palanus tom. 4. tract. 21. dist. unica, punct. 13. num. 14. vbi dicitur sic asserit: Ego verò dicendum existimo, vel sententiandum esse cum Valque, vel affirmandum non solum post sex, vel octo dies te posse iterum Viaticum sumere, sed singulis diebus. Nam si constituitur in mortis periculo, vt præcitati Doctores affirmant, nulla est lex posita de præmittendo ieiunio Communioni; cum datum omnibus sit singulis diebus Eucharistiam accipere, poterunt illam accipere non ieiunus, si ieiunium seruare non possunt. Necesse tamen verò tanti Sacramenti singulis diebus habent morturi, vt quid ergo illo priuandi sunt? Poterunt ergo singulis diebus communicare, si aliter non possunt. Et ita sustinet Tabiena, & Amilla casu quo moriturus post semel acceptum Viaticum peccare mortaliter, quod ablit. Henriquez lib. 8. cap. 50. solum dicit non decere ob reuerentiam Sacramenti sic sæpius communicare, tacite indicans solum esse minus conueniens, sed non illicitum, Emanuel Si cori. Eucharistia, num. 5. & 34. edit. Rom. sine vlla limitatione, inquit posse sæpius in eadem ægitudine infirmum, etiam non ieiunum, communicare, quoties experere videatur. Layman existimat, si aliquis assuetus est frequenter communicare, vel sacrificare, & propter deuotionem, ac desiderium difficile abstinere, permitti posse, vt altero statim die iterum sacram Eucharistiam è manu Sacerdotis accipiat non ieiunus, dummodo mortis periculum instare videatur. Hæc omnia Palanus. Hanc etiam sententiam tenet Hurtad. de sacr. Euchar. dist. 9. diff. 11. Bannus in Theol. mor. tom. 1. tract. 5. de Euchar. quæst. 21. dub. 3. Leandr. de Sacram. 2. tr. 7. dist. 5. q. 49. Elcoban in Theol. mor. tr. 7. exem. 6. c. 5. n. 62. Ballæus in fir. Theol. mor. verb. Comm. Sacram. n. 45. & de solitis frequentate Communionem Quintanaducias in Theol. mor. tom. 1. tract. 4. singul. 14. num. 5. Et ideo Magister Serra Dominicanus in 3. part. D. Thom. quæst. 80. art. 3. hæc scripta reliquit. Si quæras (ait) an in eadem infirmitate possint infirmi non ieiunus post sumpsum Viaticum communicare? Responderi solet communitè, posse dummodo inter vnam & alteram Communionem mediet tempus sex, vel octo dierum. Non desunt tamen qui dicant, si mortis periculum instaret, posse etiam altero die post Viaticum sumpsum & deinceps quotidie communicare non ieiunus, quia in mortis periculo non solum permittitur non ieiunus Communionem, vt possit implere præceptum accipiendi Viaticum, sed etiam quia mortuus valde indiget huius Sacramenti præsidio. Ita Serra. Et hanc sententiam probabilem esse putat Tambarin. in method. expedita Communionis, cap. 5. §. 11. num. 14.

2. Sed hæc opinio mihi non placet, nam dicitur esse contra Rituale Romanum Pauli V. vbi habetur, quod si æger sumpso Viatico, dies aliquot vixerit, & communicare voluerit, eius pio desiderio Parochus non deiecit. Itaque secundum Rituale, infirmus qui sumpsit Viaticum, potest iterum communicare, sed post aliquot dies, ergo non sequenti die, vt voluit citari Doctores. Nec obstat dicere cum Choquerio in differ. Theologica de Confessione per literas, cap. 7. num. 42. vbi sic ait. Ad confirmationem eodem modo dicitur, Manuale, seu Rituale illud, vt & alia, alicuius priuati Doctoris opera consistunt esse, & illius auctoritatem non excedere. Non aliter fuit, & euulgatum, aut iussu vel conscriptum que consensus Pontificis, aut iussu vel conscriptum fuerit, & euulgatum, confert aliquod pondus rebis, quæ in eo præferuntur; tam quia non præcelsissimum, ac sufficiens Theologorum examen, tum, quia Pontifex non intendit communibus, ac receptis sententiis Scholarum vltio pacto præiudicare propter illius